

Sygn. akt VII U 1345/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2021 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

Protokolant sekr. sądowy Anna Bańcerowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 sierpnia 2021 r. w W.

sprawy M. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania M. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 30 lipca 2020 r. nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 30 lipca 2020 r. nr (...), w ten sposób, że stwierdza, że M. L. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom/u: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 1 grudnia 2016 roku do 31 marca 2020 roku,

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz M. L. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Renata Gąsior

UZASADNIENIE

M. L. w dniu 8 września 2020 r. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 30 lipca 2020 r., nr: (...). Odwołująca zarzuciła zaskarżonej decyzji naruszenie art. 83 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r.

o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 13 ust. 4 w/w ustawy w związku z art. 2 i art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców oraz art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Jej zdaniem niewłaściwie zastosowano w/w przepisy i błędnie przyjęto, że jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od 1 grudnia 2016 r. do 31 marca 2020 r., podczas gdy prawidłowe ich zastosowanie powinno prowadzić do ustalenia, że prowadziła swoją firmę począwszy od 15 czerwca 2015 r. i brak jest podstaw do wyłączenia jej z ubezpieczeń społecznych. Mając na uwadze powyższe odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyjęcie, że podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od 1 grudnia 2016 r. do 31 marca 2020 r. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą oraz

o zasądzenie od organu rentowego na swoją rzecz kosztów postępowania i zastępstwa procesowego według spisu kosztów, a w przypadku jego nieprzedstawienia, według norm przepisanych.

Uzasadniając stanowisko zawarte w odwołaniu ubezpieczona wskazała, że prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą (...) w okresie od 15 czerwca 2015 r. do 31 marca 2020 r., ponieważ od 1 kwietnia 2020 r. do 30 września 2020 r. dokonała jej zawieszenia ze względu na wprowadzoną epidemię na terenie całego kraju. Odwołująca zaakcentowała, że początkowo prowadziła sklep stacjonarny w miejscowości S. do 20 listopada 2015 r., gdzie oferowała okolicznościowe upominki wykonywane własnoręcznie z półproduktów, kompozycje ze sztucznych kwiatów, odzież nową i używaną oraz upominki na zamówienie. W tym dniu sklep został zamknięty ze względu na brak oczekiwanych przychodów ze sprzedaży. Z powodów problemów rodzinnych ubezpieczona do marca 2016 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim otrzymanym od lekarza psychiatry. Następnie korzystała ze zwolnienia lekarskiego ze względu na ból kręgosłupa. Dalej wskazała, że w kwietniu 2016 r. zaszła w ciążę, która była zagrożona ze względu na zbyt wysokie ciśnienie.

W okresach niezdolności do pracy i trwania ciąży odwołująca podniosła, że zawarła umowę zlecenia z K. K., która miała za zadanie wykonywać część obowiązków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w okresie od 1 października 2015 r. do 30 marca 2020 r. Jej głównym zadaniem w pierwszej fazie współpracy była sprzedaż pozostałego asortymentu po likwidacji sklepu na targach odbywających w miejscowościach O., O., Ł., P. czy K.. Wspólnie ze zleceniobiorcą ubezpieczona sprzedawała zaległy asortyment również przez internet za pośrednictwem serwisu (...). Z biegiem czasu odwołująca podniosła, że rozszerzyła sprzedawany asortyment o poduszki dla dzieci, które były własnoręcznie szyte przez K. K., a także o artykuły świąteczne. Następnie wskazała, że w grudniu 2017 r. zaszła w kolejną ciążę, która ponownie okazała się być zagrożoną, zaś po urodzeniu dziecka wiosną 2019 r. rozpoczęła leczenie na niedoczynność tarczycy i mięśniakową macicę oraz łuszczycę. Ponadto ponownie zaczęła leczenie psychiatryczne, ponieważ rozpoznano u niej zaburzenia adaptacyjne. Ubezpieczona wskazała, że do dnia 10 sierpnia 2019 r. przebywała na urlopie macierzyńskim a następnie przebywała w szpitalu

w okresie od 19 sierpnia 2019 r. do 22 sierpnia 2019 r. oraz na zwolnieniu lekarskim od 11 września 2019 r. do 3 stycznia 2020 r. M. L. w okresie niezdolności stwierdziła, że po powrocie do zdrowia przebranzowi prowadzoną firmę, bowiem zamierzała otworzyć salę zabaw dla dzieci. Plany te miały zostać zrealizowane w 2020 r., co było uniemożliwione przez pandemię. Odwołująca wskazała, że w tym zakresie sporządziła Biznes Plan oraz wystąpiła z projektem do firmy (...) - szkolenia i doradztwo o dofinansowanie inwestycji. Dodatkowo miała zamiar zainwestować w hodowlę truskawek odmian A., Q. i S. w klasie A+, które miały być sprowadzone z W.. W jej ocenie organ rentowy uzasadniał wydanie decyzji tym, że nie osiągała znacznych przychodów, podczas gdy przebywała na zasiłkach macierzyńskim, chorobowym i opiekuńczym w trakcie prowadzenia swojej firmy i nie mogła osobiście wykonywać czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Odwołująca uznała, że jej firma nie była prowadzona przez zleceniobiorczynię, czego zabrania treść art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r.

o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. M. L. podkreśliła również, że organ rentowy nigdy nie zakwestionował zasadności jej zwolnień lekarskich. Ubezpieczona zaznaczyła, że ZUS nie miał kompetencji do oceny jej działań, zamiarów i świadomości oraz, aby działalność prowadzona była przez zleceniobiorcę. Nadto wskazała, że organ rentowy błędnie doszedł do wniosku, aby brak zatrudnienia dodatkowej osoby świadczyłby o braku rozwoju działalności. Odwołująca podniosła, że jej celem było prowadzenie działalności po zakończeniu okresu niezdolności do pracy, o czym w jej ocenie świadczy m.in. rozpoczęcie współpracy z K. K. (odwołanie z dnia 8 września 2020 r., k. 3-20 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko organ rentowy wskazał, że działalność ubezpieczonej nie miała charakteru zorganizowanego, ciągłego i systematycznego oraz nie była nastawiona na zysk. W tym zakresie uznał, że odwołująca nie prowadziła profesjonalnej strony internetowej od listopada 2015 r. nie posiadała lokalu, nie udokumentowała podjęcia realnych

i efektywnych działań od 1 grudnia 2016 r. i nie wykonywała działań w okresach pomiędzy kolejnymi zasiłkami. Nadto podniósł, że M. L. uzyskała niewielki przychód w 2016 r. w kwocie 2.062,56 złotych, zaś w latach 2017-2019 osiągnęła straty, co świadczy o braku zarobkowego charakteru działalności. Ponadto organ rentowy wskazał na brak dowodów wykazujących faktyczne wykonywanie przez ubezpieczoną działalności gospodarczej. W tym kontekście podkreślił, że odwołująca nie udokumentowała przychodu za wrzesień w kwocie 952 złotych twierdząc, że pochodzi ona z odpustów parafialnego nie wskazując jednocześnie daty ani jego miejsca. Tymczasem z ewidencji sprzedaży za wrzesień 2017 r. wynika, że odwołująca uzyskała przychód w tym miesiącu

w dniach 2, 4, 5, 6, 9, 11, 12, 13, 18, 19, 20, 25 i 28. Ponadto wówczas przebywała na zasiłku macierzyńskim, w trakcie którego nie wykonywała działalności gospodarczej. Organ rentowy powołał się również na brak rachunków i faktur potwierdzających zakup towarów, w przeciwieństwie do lat 2015-2016. ZUS uznał, że jego ustalenia świadczą o niedokonywaniu przez firmę ubezpieczonej zakupu towarów od grudnia 2016 r. Ponadto sprecyzował, że opłaty za miejsca targowe najczęściej dokonywane były u proboszcza danej parafii „co łaska” lub też nie pobierano żadnych opłat. Dodatkowo ZUS stwierdził, że odwołująca nie rozszerzyła zakresu działalności w oparciu o prowadzenie sali zabaw dla dzieci

i zakupu sadzonej truskawek z W.. Nie udowodniła funkcjonowania sali zabaw, zaś zamówienie na sadzonki truskawek zostało złożone przez M. L. i jej męża jako osoby prywatne. Z uwagi na powyższe ustalenia organ rentowy doszedł do wniosku, że zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych nie miało na celu faktycznego prowadzenia działalności odliczonej na zysk

i comiesięcznego opłacania składki od podstawy wymiaru wynoszącej 9.897,50 złotych, a jedynie uzyskanie długotrwałych świadczeń przez ubezpieczoną

z tytułu choroby i macierzyństwa na bardzo wysokim poziomie. Jego zdaniem odwołująca mogła skorzystać z ulgi w opłacaniu składek i wykazać najniższą obowiązującą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, co oznacza, że z pełną świadomością zadeklarowała wysokie podstawy, aby uzyskać wyższe zasiłki. Mając na uwadze powyższe, ZUS podkreślił, że działania M. L. nie nosiły charakteru konsekwentnych i przemyślanych pod względem organizacyjnym, technicznym, ekonomicznym, finansowym, marketingowym i handlowym.

W odniesieniu do treści odwołania organ rentowy wskazał, że

z przedłożonych faktur nie wynika, aby ubezpieczona dokonywała zakupu odzieży używanej z zamiarem jej odsprzedania, ponieważ handel odbywał się do listopada 2015 r. Jego zdaniem ostatnia faktura zakupu odzieży używanej datowana jest na dzień 30 września 2015 r., zaś w okresie późniejszym dokonywano sprzedaży asortymentu szytego przez K. K., która jednak wykonywała swą pracę sporadycznie. Nadto uznał, że zamówienia nie były składane, bowiem klientami byli przypadkowe osoby. Tak więc K. K. nie mogła monitorować przyjmowanych zamówień od klientów. Organ rentowy zaznaczył, że ostatnia faktura wystawiona przez (...) datowana jest na 30 listopada 2016 r. W kontekście sprzedaży palm wielkanocnych i stroików bożonarodzeniowych ubezpieczona nie uzyskała przychodów w kwietniu

i w grudniu w latach 2016-2018, pomimo że ich sprzedaż miała odbywać się hurtowo. Organ rentowy uznał również, że odwołująca nie przedłożyła dowodów potwierdzających podjęcie działań mających na celu otworzenie sali zabaw dla dzieci, zaś biznes plan załączone do odwołania stanowi jej odrębne sporządzone notatki. ZUS podważył także, aby odwołująca posiadała przez cały okres działalność asortyment na sprzedaż, gdyż ostatni zakup odzieży używanej nastąpił 30 września 2015 r., zaś w 2017 r. dokonała jedynie zakupu tkanin, skarpet

i rękawic. Reasumując, organ rentowy stwierdził, że w spornym okresie czasu odwołująca nie prowadziła faktycznie pozarolniczej działalności gospodarczej

a zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych, w tym do ubezpieczenia chorobowego, od 1 grudnia 2016 r. było pozorne i ukierunkowane wyłącznie na uzyskanie długotrwałych i wysokich świadczeń z ubezpieczeń społecznych (odpowiedź na odwołanie z dnia 9 października 2020 r., k. 169-180 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. L. w dniu 28 sierpnia 2008 r. uzyskała dyplom technika żywienia i gospodarstwa domowego (dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe z dnia 28 sierpnia 2008 r., akta ZUS).

Odwołująca w dniu 22 czerwca 2012 r. uzyskała też tytuł zawodowy licencjata na kierunku pedagogiki w specjalności edukacja przedszkolna i wczesnoszkolna na Wydziale Nauk Humanistycznych Wyższej Szkoły (...) w R. (dyplom z dnia 22 czerwca 2012 r., akta ZUS).

M. L. w wolnych chwilach zajmowała się hobbystycznie rękodziełem i wyrobem rzeczy plastycznych. Znajomi i rodzina proponowali odwołującej założenie firmy, w ramach której mogłaby sprzedawać wytworzone produkty. W związku z tym założyła działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w S. w dniu 15 czerwca 2015 r. Od 1 kwietnia 2020 r. firma ubezpieczonej jest zawieszona (wpis w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polski, k. 22 a. s. oraz zeznania odwołującej, k. 253-256 a. s.).

Odwołująca zgłosiła się z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej do: ubezpieczenia zdrowotnego od 15 czerwca 2015 r. do 31 lipca 2015 r., ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego od 1 sierpnia 2015 r. do 11 grudnia 2016 r., do ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego od 12 grudnia 2016 r. do 10 grudnia 2017 r., do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego od 11 grudnia 2017 r. do 16 sierpnia 2018 r., do ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego od 17 sierpnia 2018 r. do 15 sierpnia 2019 r. oraz do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego od 16 sierpnia 2019 r. do 31 marca 2020 r. (okoliczności bezsporne).

We wskazanych przedziałach okresach ubezpieczona była niezdolna do pracy: od 16 września 2015 r. do 11 marca 2016 r., od 24 marca 2016 r. do 31 marca 2016 r., od 14 kwietnia 2016 r. do 10 grudnia 2017 r., od 21 grudnia 2017 r. do 15 sierpnia 2019 r. (w tym od 12 grudnia 2016 r. do 10 grudnia 2017 r. i od 17 sierpnia 2018 r. do 15 sierpnia 2019 r. pobierała zasiłek macierzyński), od 19 sierpnia 2019 r. do 23 sierpnia 2019 r. oraz od 11 września 2019 r. do 3 stycznia 2020 r. (okoliczności bezsporne).

M. L. zadeklarowała podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w kwotach: 9.897,50 złotych za sierpień 2015 r., 4.948,75 złotych za 15 dni września 2015 r. oraz w najniższych obowiązujących podstawach wymiaru składek za marzec i kwiecień 2016 r., grudzień 2017 r. sierpień i wrzesień 2019 r. oraz od stycznia 2020 r. do marca 2020 r. W związku z tym odwołująca uzyskała zasiłki chorobowe i macierzyńskie za okresy od 16 września 2015 r. do 11 marca 2016 r., od 24 marca 2016 r. do 31 marca 2016 r., od 14 kwietnia 2016 r. do 10 grudnia 2017 r., oraz od 21 grudnia 2017 r. do 15 grudnia 2019 r., które zostały ustalone i wypłacone od miesięcznej podstawy wynoszącej 8.540,55 złotych (okoliczności bezsporne).

Odwołująca opłaciła składki na ubezpieczenia społeczne w wysokości 5.787,12 złotych (okoliczności bezsporne).

W dniu 8 czerwca 2015 r. L. P. zawarła z odwołującą umowę najmu lokalu użytkowego nr (...) znajdującego się przy ul. (...)

w S. na prowadzenie sklepu w ramach działalności gospodarczej. Lokal został wynajęty na okres 12 miesięcy. Miesięczny czynsz najmu ustalony był na 700 złotych, który ubezpieczona ponosiła za okres od czerwca 2015 r. do października 2015 r. (umowa najmu z dnia 8 czerwca 2015 r., k. 23-28 a. s. i faktury, k. 65, 71, 75, 80, 83 i 92 a. s. i akta ZUS).

W dniu 9 lipca 2015 r. odwołująca zawarła z Biurem (...) umowę na czas nieokreślony na prowadzenie i przechowywanie przez zleceniobiorcę dokumentacji podatkowej (umowa z dnia 9 lipca 2015 r., akta ZUS).

Odwołująca w okresie od czerwca do października 2015 r. zakupiła różne materiały oferowane przez podmioty zewnętrzne, do których zaliczały się m.in. odzież używana, tablice, torby, wieszaki, materiały piśmiennicze, sole do

kąpiel, pieluchy oraz inne artykuły dekoracyjne i przemysłowe (faktury, k. 51-70, 72-74, 76-79, 81-82 i 84-91 a. s., zdjęcia sklepu, akta ZUS oraz zeznania świadka K. K. i odwołującej, k. 251-256 a. s.).

W ramach prowadzonej działalności ubezpieczona oferowała w sklepie stacjonarnym swoje własne rękodzieła w postaci tortów z ręczników i pampersów oraz ozdabianych kieliszków dla nowożeńców itp. Ubezpieczona zajmowała się wówczas także sprzedażą tekstyliów, odzieży używanej, sztucznych kwiatów doniczkowych i torebek (zdjęcia krepiny, bibuły, poduszek i tortu okazjonalnego, k. 45-50 a. s. oraz zeznania świadków J. D. (1), K. K. i odwołującej, k. 236-241 i 251-256 a. s.).

W tym czasie odwołująca mieszkała w domu rodzinnym męża, z którym zawarła związek małżeński w 2014 r., wspólnie z dziećmi. Ze względu na problemy alkoholowe męża ubezpieczona wyprowadziła się do miejscowości K.. Pierwsza niezdolność do pracy odwołującej zapoczątkowana w dniu 16 września 2015 r. była związana z dolegliwościami na tle psychicznym.

W związku z tym ubezpieczona zdecydowała o zamknięciu sklepu stacjonarnego. M. L. nie zdążyła sprzedać swojego całego zakupionego ówczesnie asortymentu. Ze względu na przedłużającą się niezdolność do pracy odwołująca w okresie od 1 października 2015 r. do 30 marca 2020 r. zgłosiła do ubezpieczeń społecznych zleceniobiorcę swoją matkę K. K.. Zamiarem ubezpieczonej było, aby jej matka sprzedawała cały towar na bazarach i targach.

Z tytułu zawartych umów zlecenia w okresie od stycznia 2016 r. do grudnia 2019 r. odwołująca wypłacała swojej matce kwoty sięgające wysokości około dwustu złotych miesięcznie, co dawało kwoty oscylujące w granicach 300 złotych brutto. Ubezpieczona wypłaciła swojej matce wynagrodzenie w kwotach 2.691,12 złotych za lata 2016-2017, 2.704,68 złotych za 2018 r. oraz 3.002,52 złotych za 2019 r. (umowy zlecenie za okres od stycznia 2016 r. do grudnia 2019 r., akta ZUS oraz zeznania świadka K. K. i odwołującej, k. 251-256 a. s.).

K. K. wspólnie z mężem odwołującej oraz M. L., w okresach jej zdolności do pracy, w 2016 r. handlowali towarem na bazarach

i targach. J. D. (1) zakupiła jeden zestaw ręczników okolicznościowych od męża ubezpieczonej (zeznania świadka J. D. (1), K. K. i odwołującej, k. 236-241 i k. 251-256 a. s.).

Odwołująca sprzedawała swój asortyment również za pośrednictwem portalu internetowego (...), za co ponosiła koszty w marcu, kwietniu, maju, sierpniu, październiku i listopadzie 2016 r. (faktury VAT, k. 37-42 a. s. i akta ZUS).

Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej ubezpieczona uzyskała przychód w kwotach:

- za rok 2015 - 1.137 złotych za czerwiec, 2.098 złotych za lipiec, 2.829 złotych za sierpień, 2.495,80 złotych za wrzesień, 300 złotych za październik, 354,50 złotych za listopad i 340 złotych za grudzień;

- za rok 2016 - 474 złotych za styczeń, 1.004 złotych za luty, 1.033 złotych za marzec, 1.286 złotych za kwiecień, 698 złotych za maj, 1.321 złotych za czerwiec, 1.082 złotych za lipiec, 1.102 złotych za sierpień, 1.067 złotych za wrzesień, 1.355 złotych za październik i 889 złotych za listopad;

- za rok 2017 – 952 złotych za wrzesień;

- za rok 2019 - 665 złotych za marzec, 427 złotych za kwiecień, 1.488 złotych za maj, 432 złotych za czerwiec, 230 złotych za lipiec, 200 złotych za sierpień, 376 złotych za wrzesień, 180 złotych za październik oraz 90 złotych za grudzień;

- za rok 2020 – 4220 złotych za marzec (ewidencje przychodów i rozchodów za okres od stycznia 2015 r. do marca 2020 r., k. 106-145 a. s. i akta ZUS oraz pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. z dnia 17 lutego 2020 r. i z dnia 14 maja 2020 r., akta ZUS).

Za pośrednictwem Urzędu Skarbowego ubezpieczona wykazała, że uzyskała przychody z działalności gospodarczej w kwotach 9.554,50 złotych za 2015 r., 11.311 złotych za 2016 r. oraz 952 złotych za 2017 r. (informacje o przychodach, akta ZUS).

W dniu 5 maja 2016 r. ubezpieczona została skierowana do szpitala na Oddział Patologii Ciąży w wyniku rozpoznania nadciśnienia tętniczego. Odwołująca urodziła dziecko w dniu 12 grudnia 2016 r. (skierowanie do szpitala z dnia 5 maja 2016 r., karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 7 października 2016 r. i z dnia 15 grudnia 2016 r., k. 32-34 a. s.).

Ubezpieczona dokonywała zakupu towaru również w marcu 2016 r., w maju 2016 r., w październiku 2016 r., w listopadzie 2016 r., w kwietniu 2017 r. oraz we wrześniu 2017 r. (faktury, k. 44-70, 72-74, 76-79, 81-82, 84-91 i 93-105 a. s.).

W nawiązaniu do wskazanych okresów ubezpieczona we wrześniu 2017 r. uzyskała przychód związany z odpustem w miejscowości P.. K. K. sprzedawała wówczas poduszki, ozdoby do drzwi, wianki i ręczniki okolicznościowe na terenie przykościelnym. Wówczas ubezpieczona upłynniła cały towar, który miała do sprzedaży podczas zamykania sklepu stacjonarnego

w październiku 2015 r., jak również ten, który pozyskała w późniejszym czasie, za wyjątkiem wianków (zeznania świadka K. K. i odwołującej, k. 251-256 a. s.).

M. L. nie osiągnęła żadnego przychodu za 2018 r., ponieważ w całym roku pozostawała niezdolna do pracy. W tym okresie powróciła do męża ze względu na urodzenie drugiego dziecka dniu 17 sierpnia 2018 r. Ubezpieczona do dnia 15 sierpnia 2019 r. korzystała z zasiłku macierzyńskiego (zeznania odwołującej, k. 253-256 a. s.).

Od stycznia 2018 r. odwołująca ewidencjonowała liczbę godzin z tytułu wykonywania umowy zlecenia przez jej matkę. W latach 2018-2019 K. K. wykonywała zlecenie przez 15 godzin miesięcznie (ewidencje godzin wykonywania umowy zlecenia w okresie od stycznia 2018 r. do grudnia 2019 r., akta ZUS).

Kolejne przychody ubezpieczonej wystąpiły w marcu 2019 r., ponieważ jej matka rozpoczęła sprzedaż palm wielkanocnych, które własnoręcznie przygotowywała. Towar pozyskiwany był z działki i okolicznych lasów. Mąż ubezpieczonej również pomagał jej podczas prowadzenia działalności gospodarczej, ponieważ dokonał sprzedaży palm wielkanocnych i stroików świątecznych D. Ś. (zdjęcia palmy wielkanocnej, k. 44 a. s., zdjęcia stroików, akta ZUS oraz zeznania świadków D. Ś., K. K. i odwołującej, k. 226-231 i 251-256 a. s.).

W tym okresie ubezpieczona zaplanowała po powrocie do zdrowia przebranzowanie swojej działalności, bowiem zamierzała otworzyć salę zabaw dla dzieci. Odwołująca sporządziła Biznes Plan oraz wystąpiła z projektem do firmy (...) - szkolenia i doradztwo o dofinansowanie inwestycji. Firma odmówiła ubezpieczonej pomocy finansowej. W związku z tym postanowiła zainwestować w hodowlę truskawek. W tym celu złożyła wstępne zamówienia, których jednak nie opłaciła, ponieważ na początku 2020 r. rozpoczęła się pandemia (zdjęcia magazynu, biznes plan sali zabaw dla dzieci, e-mail z dnia 13 maja 2019 r., biznes plan na sadzonki truskawek oraz e-maile, k. 150-167 a. s. oraz zeznania świadków J. D. (1), K. K. i odwołującej, k. 236-241 i 251-256 a. s.).

W dniu 19 sierpnia 2019 r. odwołująca została przyjęta do Kliniki (...), w którym rozpoznano u niej nieokreślone przyczyny niedoczynności kory nadnerczy. Po kilku dniach w szpitalu, podczas wypisu skierowano ubezpieczoną do dalszego leczenia ambulatoryjnego. Występujące schorzenie skutkowało dalszą niezdolnością do pracy odwołującej (historia choroby endokrynologicznej z dnia 19 sierpnia 2019 r., k. 148-149 a. s.).

Początkowo odwołująca zadeklarowała wysoką podstawę wymiaru składek, ponieważ liczyła na duże przychody z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Jej plany nie zostały jednak zrealizowane z powodu problemów

mażeńskich i zdrowotnych, wskutek czego doszło do obniżenia podstawy wymiaru (zeznania odwołującej, k. 253-256 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w dniu 16 stycznia 2020 r. na podstawie art. 61 § 1 i 4 k.p.a. w związku z art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych zawiadomił M. L. o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności. Po zakończeniu postępowania organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z dnia 30 lipca 2020 r., nr: (...) na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 i art. 68 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. ZUS stwierdził, że M. L., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 1 grudnia 2016 r. do 31 marca 2020 r. Argumentacja organu rentowego była identyczna, jak w treści odpowiedzi na odwołanie (zawiadomienie z dnia 16 stycznia 2020 r. i decyzja z dnia 30 lipca 2020 r., akta ZUS).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów zawartych w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych oraz zeznań świadków D. Ś., J. D. (1), K. K. i odwołującej.

Dokumenty przedstawione przez stronę odwołującą, w szczególności w toku zainicjowanego postępowania sądowego były wiarygodne. Z ich treści wynikało, że ubezpieczona od początku założenia działalności gospodarczej w dniu 15 czerwca 2015 r. poczyniła odpowiednie środki i działania w celu jej prowadzenia. Z zaprezentowanych dowodów wynika również, że ubezpieczona w czasie, odkąd była długotrwale niezdolna do pracy w trakcie dwóch ciężarów oraz kiedy korzystała z zasiłków macierzyńskich i chorobowych, nie podejmowała żadnych czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Potwierdzeniem uzyskanych przychodów przez ubezpieczoną były przedstawione ewidencje przychodów i rozchodów oraz rozliczenie z Urzędem Skarbowym. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że od połowy 2015 r. do końca 2019 r., z czterema krótkimi przerwami, była niezdolna do pracy. Z dokumentów wynika również, że ubezpieczona uzyskiwała przychody z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w latach 2015-2016, we wrześniu 2017 r. i w 2019 r. Zaprezentowane dowody przez M. L. świadczą również o zatrudnieniu przez nią w ramach umów zlecenia swojej matki, która była odpowiedzialna za sprzedaż towaru. Także dokumentacja medyczna zawarta w aktach sprawy dowodziła niezdolności do pracy odwołującej w latach 2015-2019.

Na wiarygodność w tym zakresie zasługują zeznania wszystkich świadków, których twierdzenia wzajemnie pokrywały się i były spójne. Sąd też uznał za w pełni wiarygodne zeznania odwołującej w całości, bowiem korelowały zarówno z dokumentacją zawartą w aktach sprawy, jak i z zeznaniami świadków, których organ rentowy nie zakwestionował w toku procesu. Osoby zeznające w sprawie wskazały tożsamo, że początkowo odwołująca prowadziła sklep stacjonarny. Po jego zamknięciu oferowała wspólnie z matką i swoim mężem zakup różnych produktów na targowiskach oraz za pośrednictwem internetu. Na wiarygodność w szczególności zasługuje, że faktycznie doszło do sprzedaży towaru na odpuście kościelnym w P., gdyż ten fakt potwierdziła zarówno ubezpieczona, jak i jej matka. Dodatkowo z zeznań świadka J. D. (2) wynikało, że M. L. miała plany na rozwój swojej działalności gospodarczej, ponieważ zaświadczyła, że ubezpieczona miała zamiar otworzyć salę zabaw dla dzieci a w wyniku nie zrealizowania tego planu, dążyła do pozyskania a następnie sprzedaży truskawek.

Tak zgromadzony i oceniony materiał dowodowy stanowił podstawę dla rozstrzygnięcia w rozpatrywanej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. L. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 30 lipca 2020 r., nr: (...), jako w pełni uzasadnione, zasługiwało na uwzględnienie.

Odwołująca żądała w toku postępowania sądowego objęcia jej obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym, rentowym i wypadkowemu od dnia 1 grudnia 2016 r. Organ rentowy zaś stanął na stanowisku, że działania podjęte przez ubezpieczoną nie potwierdzają prowadzenia działalności gospodarczej w sposób zorganizowany i ciągły.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą”, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Na podstawie art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy, za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej. W myśl art. 11 ust. 2 ustawy, dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy. Jak stanowi art. 12 ust. 1 ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. W świetle art. 13 pkt 4 ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby prowadzące pozarolniczą działalność od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Definicję działalności gospodarczej zawiera zaś art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r., poz. 1292), zgodnie z którym działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły. Zatem ustawodawca uzależnił prowadzenie działalności gospodarczej od spełnienia trzech kryteriów, tj. zorganizowania, zarobkowości i ciągłości.

W uzasadnieniach odpowiedzi na odwołanie oraz zaskarżonej decyzji ZUS powoływał liczne argumenty, które w jego ocenie świadczyły o zasadności wyłączenia odwołującej z ubezpieczeń społecznych. W pierwszej kolejności organ rentowy wskazał, że działalność ubezpieczonej nie miała charakteru zorganizowanego, ciągłego i systematycznego oraz nie była nastawiona na zysk.

Na gruncie obowiązujących przepisów prawa został zaprezentowany pogląd wskazujący na możliwość wyodrębnienia materialnego i formalnego aspektu zorganizowania działalności gospodarczej. Cechę zorganizowania działalności gospodarczej należy wiązać głównie z jej zorganizowaniem w aspekcie materialnym, a przede wszystkim z faktem dysponowania przez dany podmiot środkami niezbędnymi do realizacji założonego celu zarobkowego i podejmowaniem działań ukierunkowanych na jego osiągnięcie. Istnienie takiego powiązania świadczy o zorganizowanym charakterze działalności gospodarczej. W konsekwencji do stwierdzenia, że działalność ma charakter zorganizowany wystarczy dysponowanie przez podmiot środkami, które pozwalają na faktyczne podejmowanie działań służących realizacji założonego przez ten podmiot celu zarobkowego. Zorganizowanie działalności gospodarczej w płaszczyźnie materialnej odbywa się przykładowo przez zapewnienie kapitału, lokalu, środków biurowych, maszyn, sprzętu, technologii, zatrudnienia pracowników, przedsięwzięcie działań o charakterze marketingowym oraz przez podejmowanie działań zmierzających do uzyskania i utrzymania wymaganych kwalifikacji niezbędnych ze względu na rodzaj wykonywanej działalności (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2016 r., sygn. akt I UK 65/15 oraz z dnia 16 lutego 2016 r., sygn. akt I UK 77/15).

Kryterium zorganizowania i zarobkowości prowadzonej działalności gospodarczej przez odwołującą było niewątpliwie spełnione do chwili, w której została uznana za długotrwale niezdolną do pracy. Bez znaczenia pozostaje fakt osiągnięcia dochodu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, nawet jeżeli nie przynosi ona zarobku, bowiem nie przestaje być wówczas działalnością gospodarczą. O zarobkowym charakterze działalności decyduje dążenie do osiągnięcia zarobku. Nie jest natomiast konieczną cechą definiującą działalność gospodarczą kryterium dochodowości (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 1992 r., sygn. akt III CZP 134/92).

Cecha ciągłości działalności gospodarczej wiąże się zazwyczaj ze stałością, powtarzalnością i regularnością jej wykonywania oraz jednocześnie przeciwstawia się ją działalności jednorazowej, okazjonalnej i sporadycznej. Nie jest

jednak ona tożsama z obowiązkiem nieprzerwywania działalności. O ciągłości działalności gospodarczej nie decyduje fakt prowadzenia jej w sposób nieprzerwany, czy przez określony czas, ale zamiar wykonywania w taki sposób. Ciągłość musi być elementem zamiaru podmiotu podejmującego działalność gospodarczą (wyrok Wojewódzkiego Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 16 sierpnia 2012 r., sygn. akt II SA/Po 427/12). Zamiar ten powinien obejmować powtarzalność określonych czynności w celu osiągnięcia dochodu i co do zasady z góry nieokreślony czas wykonywania takiej działalności (wyrok Naczelnego Sądu Apelacyjnego z dnia 28 kwietnia 2011 r., sygn. akt II OSK 333/11 i wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 2008 r., sygn. akt I UK 208/07). Fakt, że o prowadzeniu działalności gospodarczej decyduje zamiar jej ciągłego i powtarzalnego wykonywania nakazuje przyjąć, iż objęta takim zamiarem działalność nie utraci swojego statusu, nawet jeżeli faktycznie wykonywana była przez bardzo krótki czas. W takim ujęciu dla uznania danej firmy za działalność gospodarczą nie jest nawet konieczne, aby objęty nią cykl gospodarczy powtórzył się chociażby jeden raz. W przypadku działalności gospodarczej nie jest zatem wymagana cecha ciągłości w ścisłym znaczeniu, tylko rodzajowa powtarzalność (wyrok Wojewódzkiego Sądu Apelacyjnego w Gliwicach z dnia 10 czerwca 2008 r., sygn. akt I SA/Gl 886/07 i wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2015 r., sygn. akt I UK 207/14). Nie budzi w związku z tym kontrowersji fakt, że wykonywanie działalności gospodarczej może być w zasadzie w dowolnym momencie zakończone. Możliwość ta wynika z zasady wolności gospodarczej. Wobec czego nie jest wykluczone podjęcie działalności gospodarczej przejawiającej zamiar wykonywania jej w sposób ciągły a następnie rozpoczęcie jej wykonywania i zakończenie jej po krótkim czasie, wynikające z zasady wolności gospodarczej. Ani ustawodawca, ani orzecznictwo czy doktryna nie wprowadzają przy tym wymogu minimalnej długości prowadzenia działalności gospodarczej.

Ciągłość działalności gospodarczej można rozpatrywać w trzech aspektach, tj. czasowym, celowym i podstawy utrzymania. Element ciągłości świadczy o względnie stałym zamiarze wykonywania działalności gospodarczej, co nie wyklucza możliwości prowadzenia jej tylko sezonowo lub do czasu osiągnięcia postawionego przez dany podmiot celu. Ustawodawcy chodziło bowiem o wyeliminowanie z pojęcia działalności gospodarczej przedsięwzięć o charakterze incydentalnym i sporadycznym. Do zachowania ciągłości wystarczające jest, aby z całokształtu okoliczności wynikał zamiar powtarzania określonego zespołu konkretnych działań w celu osiągnięcia efektu w postaci zarobku. Powinna to być działalność stała, planowa (celowa), przy czym obojętne jest, czy plan obejmuje dłuższy czy krótszy okres. Nie jest natomiast wymagane nieprzerwane prowadzenie działalności. Planowe i celowe przerwy w działalności, uzależnione od jej charakteru, koniunktury, warunków pracy nie mają istotnego znaczenia, jeżeli nie oznaczają definitywnego zaprzestania prowadzenia działalności (wyrok Wojewódzkiego Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 27 kwietnia 2005 r., sygn. akt I SA/Wr 3237/03). Działalność gospodarcza to sfera aktywności nieograniczonej czasowo, która nie powinna być wykonywana incydentalnie, jednorazowo lub okazjonalnie, lecz zarazem nie traci waloru ciągłości działalność, w ramach której nastąpiły sytuacje związane z faktycznym czasowym nie wykonywaniem czynności, nawet gdyby był to stan długotrwały.

Zgromadzony materiał dowodowy nie był co do zasady kwestionowany przez strony postępowania. W toku postępowania wymagało jedynie rozważenia, czy zaistniałe okoliczności w kontekście obowiązujących przepisów prawa pozwalają objąć M. L. ubezpieczeniami społecznymi. W ocenie Sądu wszystkie trzy cechy prowadzenia działalności gospodarczej zostały w niniejszej sprawie spełnione. Należy zaznaczyć, że ubezpieczona już od czerwca 2015 r., a więc sześć lat wcześniej, rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej. Odwołująca zakupiła towar, który oferowała w ramach sprzedaży swoim klientom. W tym celu zawarła umowę na najem powierzchni lokalowej na prowadzenie sklepu stacjonarnego. Zatem należy uznać, że odwołująca poczyniła odpowiednie działania w celu prowadzenia działalności gospodarczej, co wypełnia w całości kryterium zorganizowania. Sąd doszedł do wniosku, że zgromadzony materiał dowodowy stanowił podstawę do uznania, że celem odwołującej było uzyskanie przychodu, który miała zamiar wypracować. Dla ustalenia tego faktu Sąd miał na względzie trzy okoliczności wynikające z rzeczowego materiału dowodowego, a mianowicie ewidencji przychodów i rozchodów, zwolnień lekarskich i dokumentacji medycznej oraz umów zlecenia i ewidencji godzin pracy K. K.. W pełni logicznym jest w ocenie Sądu, że ubezpieczona nie mogła wypracować zysku, ponieważ faktycznie osobiście nie prowadziła działalności gospodarczej,

z pominięciem zaledwie czterech kilkunastodniowych przerw w latach 2016-2019. Wymaga podkreślenia, że nie jest istotne, czy zarobek zostanie osiągnięty ani w jakim zakresie. Również ewentualna okoliczność, że firma przynosi straty, nie pozbawia jej statusu działalności gospodarczej. Określenie celu zarobkowego ma wymiar subiektywny i mieści się w sferze zamiaru danego podmiotu a zarobkowy charakter działalności nie ulega zmianie tak długo, jak przedsiębiorca ma na względzie osiągnięcie zarobku z tej działalności nawet w dalszej perspektywie czasowej. W ocenie Sądu brak osiągniętego zarobku przez ubezpieczoną w przeważającym okresie faktycznie nie pozwalała na stwierdzenie, że była ona rentowna. Jednakże zgodnie z przytoczonym orzecznictwem to cel i zamiar przedsiębiorcy wyznacza oraz decyduje o spełnieniu przesłanki zarobkowości. W rozpatrywanej sprawie ubezpieczona miała niewątpliwie utrudnione zadanie osiągnięcia zysku, ponieważ długi okres korzystała z różnego rodzaju zasiłków, które były spowodowane jej dwukrotną ciążą oraz zwolnieniami lekarskimi ze względu na problemy zdrowotne. Pierwsza z przerw pomiędzy okresami niezdolności do pracy nastąpiła pomiędzy 12 marca 2016 r. a 23 marca 2016 r., a następnie od 1 kwietnia 2016 r. do 13 kwietnia 2016 r. Co istotne, wówczas organ rentowy miał możliwość wyłączenia odwołującej z ubezpieczeń społecznych, czego jednak nie uczynił. Dla uporządkowania należy dodać, że kolejne przerwy zaszły w okresach od 11 grudnia 2017 r. do 20 grudnia 2017 r. oraz od 24 sierpnia 2019 r. do 10 września 2019 r.

ZUS stwierdził, że M. L. nie podlega ubezpieczeniom społecznym od 1 grudnia 2016 r. W okresach niezdolności do pracy odwołująca nie miała wpływu na fakt, że nie mogła faktycznie prowadzić działalności gospodarczej. Organ rentowy wydając rozstrzygnięcie w sprawie wskazywał, że ubezpieczona nie wykazała, aby podejmowała jakiejkolwiek czynności nastawione na osiągnięcie zysku przez firmę. Jego stanowiska jest jednak błędne mając na uwadze zaoferowane dowody w rozpatrywanej sprawie. W 2016 r. odwołująca uzyskiwała przychód do listopada. Dalej nastąpiła przerwa aż do września 2017 r., kiedy uzyskała wówczas 952 złotych. Następnie w 2019 r. M. L. uzyskała kwoty w wysokości 665 złotych za marzec, 427 złotych za kwiecień, 1.488 złotych za maj, 432 złotych za czerwiec, 230 złotych za lipiec, 200 złotych za sierpień, 376 złotych za wrzesień, 180 złotych za październik oraz 90 złotych za grudzień. Ubezpieczona w celu kontynuowania działalności gospodarczej zatrudniła w ramach umowy zlecenia swoją matkę pod koniec

2015 r. Sprzedaż towaru przez matkę i męża odwołującej na targowiskach umożliwiła osiągnięcie przez nią przychodów w w/w okresach czasu. Nie należy pomijać faktu, że odwołująca w krótkich okresach zdolności do pracy podejmowała czynności w celu prowadzenia działalności gospodarczej, co w ocenie Sądu spełnia zarówno kryterium zarobkowości, jak i ciągłości. Świadek J. D. (1) wskazywała, że widywała sporadycznie odwołującą na targowiskach w 2016 r., kiedy wspólnie ze swoją matką i mężem dokonywała sprzedaży towaru. W tym kontekście należy mieć na uwadze fakt, że ubezpieczona dokonywała zakupu towaru również w marcu 2016 r.,

w maju 2016 r., w październiku 2016 r., w listopadzie 2016 r., w kwietniu 2017 r. oraz we wrześniu 2017 r. Następny dochód w 2017 r. wypracowała K. K., gdy oferowała różne produkty na odpuście w P.. Kolejne dochody pojawiające się w 2019 r. były wynikiem sprzedaży asortymentu związanego z oferowaniem kupna artykułów świątecznych, które wykonywała osobiście matka ubezpieczonej. Podczas kolejnej przerwy w okresach niezdolności do pracy od 11 grudnia 2017 r. do 20 grudnia 2017 r. odwołująca nie zdecydowała się na zakończenie współpracy z matką, pomimo że przez cały 2018 r. nie udało się uzyskać żadnego przychodu. Natomiast w kolejnej przerwie od 24 sierpnia 2019 r. do 10 września 2019 r. ubezpieczona podjęła działania mające na celu przebranzowienie swojej działalności. W pierwszej kolejności miała w planach otworzenie placu zabaw dla dzieci. W tym celu wystąpiła z wnioskiem o dofinansowanie działalności, który jednak nie uzyskał akceptacji firmy (...) – szkolenie i doradztwo. W związku z tym postanowiła zainwestować w hodowlę truskawek, co jednak również nie zostało zrealizowane ze względu na wprowadzoną pandemię na terenie całego kraju. Potwierdzeniem jej planów była prowadzenia korespondencja mailowa w celu kupna truskawek, jak zarówno zeznania świadka J. D. (1) i jej matki K. K.. Przedstawione okoliczności wskazują, że ubezpieczona, pomimo długich przerw w zdolności do pracy, podejmowała różne działania mające na celu przebranzowienie swojej firmy, co wynika zarówno z zawartych w aktach sprawy dokumentów, jak i z zeznań świadków.

Zdaniem Sądu Okręgowego długotrwałe przerwy w prowadzeniu firmy przez odwołującą były spowodowane okolicznościami całkowicie od niej niezależnymi. Organ rentowy nie kwestionował zasadności korzystania przez ubezpieczoną z zasiłków chorobowych i macierzyńskich. W ocenie Sądu czasowe okresy niezdolności do pracy odniosły

swój wymierny skutek w postaci zahamowania rozwoju działalności gospodarczej. Jednakże całość okoliczności występujących w niniejszej sprawie nie przesądza o negowaniu elementu ciągłości prowadzonej firmy.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd doszedł do wniosku, że stanowisko organu rentowego nie zasługuje na uwzględnienie. Prowadzenie strony internetowej nie jest wymagane od przedsiębiorcy i nie jest czynnością, od której uzależniona jest możliwość objęcia danej osoby ubezpieczeniami społecznymi. Przedstawione powyżej rozważania w ocenie Sądu potwierdzają, że odwołująca podejmowała działania mające na celu wypracowanie zysku, w tym w okresach przerw pomiędzy niezdolnościami do pracy. Uzyskanie przez nią niewielkiego dochodu w spornych okresach czasu łączyło się nierozzerwalnie

z tym, że w przeważającym czasie pozostawała niezdolna do pracy. M. L. osiągnęła dochody w spornym czasie w głównej mierze dzięki realizowanym umowom zlecenia przez jej matkę, co dawało zysk od stycznia do listopada 2016 r., we wrześniu 2017 r. i od marca 2019 r. Sąd Okręgowy zważył, że ubezpieczona wykazała za pośrednictwem zeznań swojej matki, że we wrześniu 2017 r. doszło do sprzedaży asortymentu firmowego na odpuszcie

w P.. ZUS uznał, że odpust odbył się jednego dnia, zaś z ewidencji przychodów wynikało, że ubezpieczona osiągnęła zarobki w dniach 2, 4, 5, 6, 9, 11, 12, 13, 18, 19, 20, 25 i 28. Fakt, że odwołująca w tym okresie pozostawała niezdolna do pracy nie odmawia przyznania waloru wiarygodności jej zeznaniom oraz jej matki, ponieważ na odpuszcie w P. sprzedaży towaru dokonywała K. K.. Dodatkowo rozłożenie zysku osiągniętego jednego dnia na kilka dat we wrześniu 2017 r. nie może skutkować uznaniem, że de facto nie doszło do osiągnięcia dochodu przez M. L.. Ponadto nawet dokonanie hipotetycznego ustalenia, jakoby nie doszło we wrześniu 2017 r. do sprzedaży asortymentu na odpuszcie nie dałoby podstaw do uznania zasadności zaskarżonej decyzji z uwagi na pozostałe fakty udowodnione w toku postępowania sądowego.

Okoliczności związane z nieudaną próbą rozszerzenia zakresu działalności ubezpieczonej zostały należycie wyjaśnione w toku postępowania sądowego. Odwołująca nie otworzyła sali zabaw dla dzieci, ponieważ odmówiono jej dofinansowania, natomiast pandemia zniweczyła jej plany sprzedaży truskawek, które chciała sprowadzać z W.. W związku z tym za niepowodzenie jej planów odpowiadały czynniki zewnętrzne, na które nie miała żadnego wpływu. W tym zakresie ubezpieczona udowodniła, że planowała podjąć działania mające na celu przebranzowienie firmy. Na okoliczności otworzenia sali przedstawiła wniosek

o dofinansowanie i biznes plan, natomiast na zamiar sprzedaży truskawek wskazywały maile. Organ rentowy uznał co prawda za niewiarygodny odręcznie spisany biznes plan, jednak sporne okoliczności zostały również potwierdzone zeznaniami matki odwołującej, a w szczególności zeznaniami niezależnego świadka J. D. (1)

Zdaniem organu rentowego odwołująca mogła skorzystać z ulgi

w opłacaniu składek i wykazać najniższą obowiązującą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w początkowej fazie prowadzenia działalności gospodarczej. W utrwalonym orzecznictwie przyjmuje się jednak, że prowadzenie działalności gospodarczej w okresie ciąży, nawet gdyby głównym motywem jej prowadzenia było uzyskanie zasiłku macierzyńskiego, nie jest naganne, ani tym bardziej sprzeczne z prawem. Stwierdza się ponadto w odniesieniu do ciągłości prowadzenia działalności gospodarczej, że nie każda przerwa stanowi uzasadnienie dla wyłączenia z obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu tej działalności (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 11 stycznia 2005 r., sygn. akt I UK 105/04, z dnia 30 listopada 2005 r., sygn. akt I UK 95/05, z dnia 16 maja 2006 r., sygn. akt I UK 289/05, z dnia 9 czerwca 2006 r., sygn. akt III UK 38/06, z dnia 27 czerwca 2006 r., sygn. akt I UK 340/05, z dnia 19 marca 2007 r., sygn. akt III UK 133/06, z dnia 14 września 2007 r., sygn. akt III UK 35/07, z dnia 4 stycznia 2008 r., sygn. akt I UK 208/07 oraz z dnia 4 kwietnia 2008 r., sygn. akt I UK 293/07). Stan ciąży sam w sobie nie wyklucza ciągłości podjętej działalności, natomiast braku podstawowej cechy ciągłości działalności gospodarczej można dopatrzeć się w przypadku, gdy od początku wysoce wątpliwe będzie rozpoczęcie i prowadzenie działalności, a tę wątpliwość można wywieść ze stanu zdrowia osoby zgłaszającej się do ubezpieczenia społecznego, a przede wszystkim jej świadomości co do niemożliwości prowadzenia działalności (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2017 r., sygn. akt II UK 573/16).

Wobec powyższego Sąd Okręgowy uznał, że ubezpieczona podejmowała

w sposób ciągły i zorganizowany czynności w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej. Były to zarówno czynności przygotowawcze do podjęcia działalności, dotyczące zgłoszenia firmy, mające na celu umożliwienie jej faktycznego rozpoczęcia oraz świadczenia usług. Okoliczności związane z częstym korzystaniem z zasiłków również pozostają bez znaczenia dla oceny zasadności odwołania z uwagi na fakt, że działalność została faktycznie podjęta

i była prowadzona do momentu rozpoczęcia korzystania ze zwolnienia lekarskiego. Dodatkowo nie ma określonej w przepisach żadnej cezury czasowej, która wskazuje w jakim okresie ciąży można, a kiedy nie wolno podejmować działalności gospodarczej. Skoro z faktem rozpoczęcia działalności gospodarczej, zgłoszenia oraz opłacenia stosownej składki, przepisy ustawy wiążą obowiązkowe podleganie ubezpieczeniom emerytalno-rentowemu, wypadkowemu i chorobowemu, to jej podjęcie w celu objęcia ubezpieczeniami

i ewentualnej możliwości korzystania w przyszłości ze świadczeń z takich ubezpieczeń nie jest obejściem prawa. Prawną doniosłość ma jedynie zamiar obejścia prawa przez formalne zgłoszenie faktu podjęcia działalności gospodarczej bez rzeczywistego podejmowania czynności składających się na jej prowadzenie, a ujawnionych w ewidencji, jako przedmiot działalności (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 20 września 2016 r., sygn. akt III AUa 560/16). Ubezpieczona miała zamiar kontynuować działalność gospodarczą, lecz uniemożliwiło jej powstanie niezdolności do pracy związanej z macierzyństwem a następnie z czynnikami zewnętrznymi, na zaistnienie których nie miała żadnego wpływu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w myśl art. 98 k.p.c. w treści punktu 2 wyroku, w myśl którego strona przegrywająca sprawę ma obowiązek zwrócić koszty na żądanie jej przeciwnika procesowego. Na tej podstawie zasądzono od organu rentowego na rzecz odwołującej kwotę 180,00 złotych zgodnie z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r.

w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 265).

SSO Renata Gąsior